

PES SE NEPRIMERNO VEDE

Teško obvladljivi psi, ki kljub najboljši volji skrbnika kršijo pravila lepega pasjega vedenja, so za okolico nesprejemljivi, domačim pa včasih povzročajo nepremostljive težave

Na ulici, na sprehodih, v parkih, na pasjih razstavah je žal videti vse več psov, ki kažejo znake nesprejemljivega vedenja. Pravimo, da imajo vedenjske težave. Dopolnilne metode zdravljenja, ta bogata in za uporabo preprosta zakladnica nasvetov, ki jih lahko v svojo domačo prakso vnese prav vsak skrbnik, ponujajo veliko. Kljub temu pa ne bo odveč poudariti, da neprimerno vedenje lahko odpravljamo šele, ko poznamo vzrok za njegov nastanek. V nadaljevanju bomo opisali nekaj značilnih vedenjskih slik, ki lahko pomagajo pri izbiri primerne homeopatskega pripravka za odpravljanje težav.

Nevrotičen pes

Zagotovo ena najmilejših oblik neželenega vedenja je nevrotičen pes, motnja pa lahko sčasoma preraste v neslutene razsežnosti. Nekatere psice so nemirnega značaja, kar kažejo z lajanjem brez vzroka, nemirom, vznemirjenostjo in – zelo značilno – ljubosumjem. Skrbnik naredi največjo napako, če v prisotnosti take psice poboža psa ali ljubkuje mladiča. Psica bo svoje nestrinjanje pokazala precej odločno, kar je za drugega psa seveda zelo neprijetna izkušnja. Homeopati v tem primeru predpišejo tedensko dozo pripravka Lachesis 200 D. Nevrotičen pes svoje vedenjske težave izraža tudi z ugrizom, do katerega pride povsem nenadoma in brez svarila. Če je pri tej vedenjski sliki prisotna tudi povečana občutljivost na hrup, svetlobo ali dotik, je priporočeno homeopatsko zdravilo Belladonna 30 D. Predpisujemo jo za obdobje desetih dni, zdravljenje pa zaključimo z enkratnim odmerkom pripravka Calcarea carbonica 200D.

Nervozni psi, ki jih razburi vsaka malenkost, imajo prebavne težave in so hkrati podvrženi strahu oziroma tesnobi, bodo hvaležni za pripravek Nux vomica 30D. Poznani so psi, ki tuja sprejmejo z renčanjem, vendar kasneje naredijo vtis, da so se sprijaznili z njegovo prisotnostjo. Ko gost zapušča območje omenjenega psa, pa se obnašajo povsem nepredvidljivo in ponovno kažejo agresivno obnašanje. Tudi za take primere homeopati priporočajo pripravek Nux vomica.

Agresiven pes

Kinologi, še posebej tisti, ki se ukvarjajo s šolanjem psov, vedo povedati, da je pojava agresivnosti v pasji populaciji vse več. Prav tako vse več holističnih, pa tudi alopatskih (klasičnih) veterinarjev danes priznava, da je število agresivnih psov večje kot kdajkoli. Prvi so resni zagovorniki teorije, da je za tako stanje možen krivec cepljenje. Ugotavljajo namreč, da se agresivnost pri psih pojavlja pogosteje po cepljenju proti steklini; traja nekaj časa, lahko pa ostane tudi za vedno. Govorimo o »rabies miazmu« ali izkazovanju znakov obolenja za steklino. O tej temi obširno objavljajo spletne strani, npr.

<http://www.homeovet.net/content/lifestyle/section2.html> in podobne.

Mlad samec večje rasti je bil poslušen, šolan in lepo vzgojen, vaje človeške in pasje družbe, ljubezniv do otrok in drugih živali. Skratka, pes, ki bi si ga človek lahko samo želel. Nekega dne je na sprehodu nesramno povaljal sosedovega psa, s katerim sicer nista imela pogostih stikov, nikdar pa nobenega prepira, za katerega bi skrbniki vedeli. Ugriznil ga je v taco, nato pa sta se prepirljivca zaradi očitne premoči samca hitro razšla. Z vsakim stikom, ki ga je imel samec s psi večje rasti, se je njegovo agresivno vedenje nadaljevalo. Stanje je bilo še posebej neprijetno, če je bil na povodcu. Če se mu je večji pes na sprehodu približal s strani ali od zadaj, je to pomenilo zanesljiv spopad. Po tehtnem razmišljanju in sestavljanju vedenjske slike se je izkazalo, da s sosedom le nista imela vseh računov poravnanih in da je bil sosed tisti, ki je prvi začel. Samec je posledično napadel vedno prvi in zaradi strahu, po načelu

»Bolje preprečiti, kot zdraviti!«. Kaj lahko naredi skrbnik? Preprosta metoda, s katero lahko vsak umirja agresivnega psa, je masaža akupresurnih točk na glavi. Točka, ki jo masiramo, leži na križišču sredinske osi in navidezne črte, ki povezuje nasadišči obeh uhljev. Psu seveda preprečimo neposreden stik z drugim psom, po možnosti omogočimo, da oddaja in prepozna pasje pomiritvene signale iz okolice. Akupresurno točko, ki je energetski center sprednjega dela telesa, masiramo vsak dan od pol do ene minute v smeri urinega kazalca. To metodo lahko kombiniramo z »ušesnim dotikom« TTouche metode. V kolikor agresiven pes svoje vedenje dopolnjuje z renčanjem, laježem ali celo ugrizom, mora biti seveda vedno na vrvi. Za nekatere je značilno, da jih najbolj vznemirjajo psi, manjši od njih: tem predpisujemo homeopatski pripravek Hyoscyamus 30D enkrat dnevno, lahko pa na daljše razdobje uporabimo tudi višjo potenco, npr. 200 C.

Agresivnost psa lahko izvira tudi iz teritorialne dominantnosti, ki je usmerjena tako v ljudi kot v druge pse. Včasih srečamo pse, ki ljubosumno čuvajo ne le svoje dvorišče, pač pa tudi (skrbnikovo) posteljo, fotelj, hrano, igračo. Dominanten pes lahko ljubosumno čuva tudi svojega skrbnika in si celo izbori prostor med njim in partnerjem. Uporaba prisile pri takem psu povzroči dodaten stres in še večjo agresivnost. Pri takem vedenju učinkovito uporabimo Bachove cvetlične kapljice iz vinske trte (Vine), vendar je potrebno z gotovostjo ugotoviti, da agresivnost ni posledica strahu.

Prestrašen pes

Ker psi slišijo znatno bolje (po nekaterih teorijah 40-krat bolje kot človek), so bolj dojemljivi za zvoke, strele, grmenje. Velikokrat pa je strah tudi vzrok za agresivno vedenje psa. V tem primeru se vidi na daleč, da so njegove mišice napete, da je pripravljen na spopad. Pes se običajno boji teme, želi spati tesno ob človekovi postelji, cvili, včasih zbudi skrbnika brez posebnega razloga. Močne luči in ogledalo ga prav tako prestrašijo. Zelo nerad je sam. V takih primerih homeopati predpisujejo pripravek Stramonium. Če vemo, da izdelava pripravka temelji na rastlini, ki po zaužitju povzroča halucinacije, te pa okorelost mišic in posledično tesnobo, ki vodi v agresivnost, je razlaga, zakaj je izbira tega pripravka prava, jasnejša. V kolikor je opisana slika združena tudi z ugrizom, se je smiselno vprašati, kdaj je bil pes zadnjič cepljen proti steklini oziroma, če je nakazan »rabies miazem«. Tudi za to stanje homeopatija pozna učinkovite pripravke.

Agresivnost, ki izvira iz strahu, ko je pes potisnjen v brezizhoden položaj, uspešno umirimo z Bachovimi cvetličnimi kapljicami iz krinkarja (Mimulus).

V vseh naštetih zgodbah lahko kot primerno podporno terapijo dodamo tudi sprostitveno masažo, ki pa je pes ne sme dojemati kot potrjevanje neželenega vedenja, ampak kot nagrado v trenutku, ko z opisanim vedenjem preneha.

Mojca Sajovic